

ochrona środowiska, aby wykonywały one działalność przez przynajmniej trzy lata i miały co najmniej 2000 członków

Sentencja

- 1) Przedsięwzięcie takie jak będące przedmiotem sporu w postępowaniu przed sądem krajowym, dotyczące odprowadzania wód gruntowych przenikających do tunelu, w którym są umieszczone przewody elektryczne, oraz wprowadzania wody do gruntu lub skały w celu wyrównania ewentualnego obniżenia poziomu wód gruntowych, a także dotyczące budowy i utrzymania urządzeń odprowadzających i doprowadzających wodę, wchodzi w zakres stosowania pkt 10 lit. l) załącznika II do dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2003/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r., niezależnie od końcowego przeznaczenia wód gruntowych, a w szczególności niezależnie od tego, czy będą one czy nie przedmiotem późniejszego wykorzystania.
- 2) Członkowie zainteresowanej społeczności w rozumieniu art. 1 ust. 2 oraz art. 10a dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2003/35, powinni mieć prawo odwołania się od rozstrzygnięcia, w którym organ należący do systemu sądowego państwa członkowskiego orzekł w przedmiocie wniosku o wydanie zezwolenia na przedsięwzięcie, i to niezależnie od roli, jaką mogli oni odegrać w procesie rozpatrywania rzeczoności wniosku, uczestnicząc w postępowaniu przed tymże organem i przedstawiając przy tej okazji swoje stanowisko.
- 3) Artykuł 10a dyrektywy 85/337, w wersji zmienionej dyrektywą 2003/35, stoi na przeszkodzie przepisowi krajowemu, który zastrzega prawo odwołania się od decyzji dotyczącej działalności wchodzącej w zakres zastosowania teże dyrektywy w jej zmienionej wersji wyłącznie na rzecz stowarzyszeń ochrony środowiska liczących co najmniej 2000 członków.

(¹) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 października 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-275/08) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 93/36/EWG — Zamówienia publiczne na dostawy — Dostawa oprogramowania stosowanego do rejestracji pojazdów samochodowych — Procedura negocjacyjna bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o przetargu)

(2009/C 297/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Wilms i D. Kukovec, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma i N. Graf Vitzthum, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 w związku z art. 9 dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy (Dz.U. L 199, s. 1) — Umowa o dostawę oprogramowania stosowanego do rejestracji pojazdów samochodowych zawarta bez przeprowadzenia procedury udzielenia zamówienia publicznego pomiędzy dwoma podmiotami prawa publicznego odpowiedzialnymi za usługi przetwarzania danych dla jednostek komunalnych

Sentencja

- 1) Ze względu na to, że Datenzentrale Baden-Württemberg udzieliła zamówienia publicznego na dostawę oprogramowania stosowanego do rejestracji pojazdów samochodowych w drodze procedury negocjacyjnej bez uprzedniej publikacji ogłoszenia o przetargu, Republika Federalna Niemiec uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy dyrektywy Rady 93/36/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. koordynującej procedury udzielania zamówień publicznych na dostawy.
- 2) Republika Federalna Niemiec zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 22 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation — Luksemburg) — Irène Bogiatzi, po mężu Ventouras przeciwko Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, Wspólnotom Europejskim, Wielkiemu Księstwu Luksemurga, Foyer Assurances SA,

(Sprawa C-301/08) (¹)

(Polityka transportowa — Rozporządzenie (WE) nr 2027/97 — Konwencja warszawska — Odpowiedzialność przewoźnika lotniczego za szkodę z tytułu wypadku — Termin na wniesienie powództwa o odszkodowanie za poniesioną szkodę)

(2009/C 297/14)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation — Luksemburg

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Irène Bogiatzi, po mężu Ventouras

Strona pozwana: Deutscher Luftpool, Société Luxair, société luxembourgeoise de navigation aérienne SA, Wspólnoty Europejskie, Wielkie Księstwo Luksemurga, Foyer Assurances SA,

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Cour de cassation (Luksemburg) — Interpretacja (art. 5 ust. 1 i 3) rozporządzenia Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków lotniczych (Dz.U. Dz 285, s.1), w związku z (art. 29) Konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego podpisanej w Warszawie w dniu 12 października 1929 r., w brzmieniu zmienionym w Hadze w dniu 28 września 1955 r. — Termin na wystąpienie z powództwem o odszkodowanie za poniesioną szkodę — Wpływ wypłacenia zaliczki przez przewoźnika, nawet poza ramami czasowymi przewidzianymi w rozporządzeniu, na uznanie odpowiedzialności tego przewoźnika

Sentencja

- 1) *Konwencja o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisana w Warszawie w dniu 12 października 1929 r., zmienioną czterema dodatkowymi protokołami montrealскими z dnia 25 września 1975 r., nie stanowi części przepisów wspólnotowego porządku prawnego, których wykładnia na podstawie art. 234 WE należy do kompetencji Trybunału.*
- 2) *Rozporządzenie Rady (WE) nr 2027/97 z dnia 9 października 1997 r. w sprawie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu wypadków należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się ono stosowaniu art. 29 konwencji o ujednostajnieniu niektórych prawideł dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, podpisanej w Warszawie w dniu 12 października 1929 r., zmienionej czterema dodatkowymi protokołami montrealскими z dnia 25 września 1975 r., do sytuacji, w której pasażer wnosi o ustalenie odpowiedzialności przewoźnika lotniczego z tytułu szkody poniesionej przez niego w trakcie lotu pomiędzy państwami członkowskimi Wspólnoty.*

(¹) Dz.U. C 236 z 13.9.2008.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V. przeciwko Diesel S.P.A.

(Sprawa C-324/08) (¹)

(Dyrektywa 89/104/EWG — Prawa do znaków towarowych — Wyczerpanie praw właściciela znaku towarowego — Wprowadzenie towarów do obrotu w Europejskim Obszarze Gospodarczym przez osobę trzecią — Dorozumiana zgoda — Przesłanki)

(2009/C 297/15)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Makro Zelfbedieningsgroothandel C.V., Metro Cash & Carry B.V., Remo Zaandam B.V.

Strona pozwana: Diesel S.P.A.

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia art. 7 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (Dz.U. 1989, L 40, s. 1) — Wyczerpanie praw do znaku towarowego — Towar wprowadzony do obrotu we Wspólnocie lub w EOG przez właściciela znaku albo za jego zgodą — Dorozumiana zgoda — Przesłanki

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych, w brzmieniu zmienionym przez porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., należy interpretować w ten sposób, że zgoda właściciela znaku towarowego na obrót towarami z tym znakiem dokonywany bezpośrednio w Europejskim Obszarze Gospodarczym przez podmiot trzeci niemający żadnego związku gospodarczego z tym właścicielem może mieć charakter dorozumiany, o ile zgoda ta wynika z faktów i okoliczności poprzedzających, równoczesnych lub późniejszych względem wprowadzenia do obrotu na tym obszarze, które w opinii sądu krajowego jednoznacznie wskazują na zrzeczenie się przez właściciela przysługującego mu wyłącznego prawa.

(¹) Dz.U. C 272 z 25.10.2008.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 października 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État — Belgia) — Enviro Tech (Europe) Ltd przeciwko państwu belgijskiemu

(Sprawa C-425/08) (¹)

(Środowisko naturalne i ochrona konsumentów — Klasyfikacja, pakowanie i etykietowanie bromku n-propylu jako substancji niebezpiecznej — Dyrektywa 2004/73/WE — Dyrektywa 67/548/EWG — Obowiązek transpozycji)

(2009/C 297/16)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Conseil d'État

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Enviro Tech (Europe) Ltd

Strona pozwana: Państwo belgijskie